

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. G.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.11.2009 číslo x, **o odnětí plného invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.11.2009 číslo x žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení odňala žalobci plný invalidní důchod od 20.12.2009 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 27.10.2009 již není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35%.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal

že prodělal čtyři náročné operace levého ramenního kloubu, byl 7krát hospitalizován a nyní se jeho zdravotní stav zhoršil. Letos mu byly zjištěny prasklé vředy na jícnu a dvanáctníku. Má také těžké zažívací potíže, žlučnické kameny, polyp tlustého střeva a chronický zánět spojivek. Posouzení svého zdravotního stavu považuje za nesprávné a požaduje jeho přezkoumání.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.11.2009 číslo x, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Bruntále a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 8.4.2010 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl poživitelem plného invalidního důchodu od 7.4.2008 a dne 27.10.2009 byla u něj provedena kontrolní lékařská prohlídka se závěrem, že žalobce již není nadále plně invalidní, ale toliko částečně invalidní, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti činí u něj 35% podle kapitoly XV., oddílu H, položky 50.1, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým, jak shora uvedeno, žalobci plný invalidní důchod odňala.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobce vedené ošetřující praktickou lékařkou MUDr. J.Š. a jejího nálezu ze dne 19.6.2009, z nálezů gastroenterologa MUDr. O. ze dne 9.6.2009 a 28.1.2010, ortopéda MUDr. F. z FN Motol ze dne 17.6.2009, papírové fotokopie rtg levého ramene ze dne 17.6.2009, kardiologa MUDr. Č. ze dne 17.3.2010 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Bruntál. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce stav po implantaci endoprotézy levého ramenního kloubu 7.4.2008 odpovídající příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění, který je srovnatelný s kapitolou XV., oddílem H, položkou 50.1, dle které stanovila PK pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce 35%. Od doby uznání plné invalidity v roce 2008 došlo u žalobce ke zlepšení zdravotního stavu, tento stav je dohoben a funkčně stabilizován. O částečnou invaliditu se jedná jen hraničně vzhledem k postižení levé horní končetiny u praváka. Jako další zdravotní omezení žalobce uvedla posudková komise v diagnostickém souhrnu stav po zlomenině šestého žebra vlevo v červnu 2007, vleklý bolestivý páteřní syndrom s cervikobrachialgiemi, vředovou chorobu gastroduodena a dolní dyspeptický syndrom.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 10.11.2009 již nebyl plně invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Uvedené podmínky však žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované neplnil, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něj činil 35% a taktéž nebyl schopen pro zdravotní postižení této soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopéda, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobce a svým posudkovým závěrem se ztotožnila s posudkem lékaře pověřeného jeho vypracováním pro OSSZ v Bruntále dne 27.10.2009. Zánik plné invalidity pak zdůvodnila zlepšením zdravotního stavu a jeho stabilizací.

Jelikož žalobce k datu 10.11.2009 neplnil zákonné podmínky plné invalidity, k uvedenému datu nebyl plně invalidní, a proto mu plný invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím žalobci plný invalidní důchod odňala v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 22. července 2010

Za správnost vyhotovení:

Jana Valošková

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček, v.r.